

או וכוף דז"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דז"ה לחוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש ידחי נח' בח' מוחין דז"ה מחכמה שלו ילמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בח' הכתר דז"ה לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם היא מכלל המוחין דז"ה או לאו, ואם היא מכלל
 הי' דז"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היא שחשבון דז"ה מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלה חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"ס ודחי' שהכתר היא גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היא נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה היא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפה ומלכשת את המוחין ויון ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הניקן בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לח"ן קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם נהגם ומציאותם בכתר ויאותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לח"ן קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושים שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר יל"ה ח"כ מוכיח שם באריך בח' גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם ח"כ הם ח"ה שהם הענפים היואלים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י צ"ס הפרטיים שכלל פרוקף ו"כ

זודחי שהמחם הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' ח"כ ודעתה הכולל ח"כ שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח' הכתר ויחיס בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש צו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 חינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דח לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"ה ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו יום עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. יעתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח' חלי התחתון דה"ת דל"ה הנק'
 חכו' כנ"ל יום ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דל"ה
 הא' תוך זעיר בבח' המוחין הולכנה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של ח"מא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לח"ן ואז אוחס האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לחיותו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולכרו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 הם

איפה שלימה

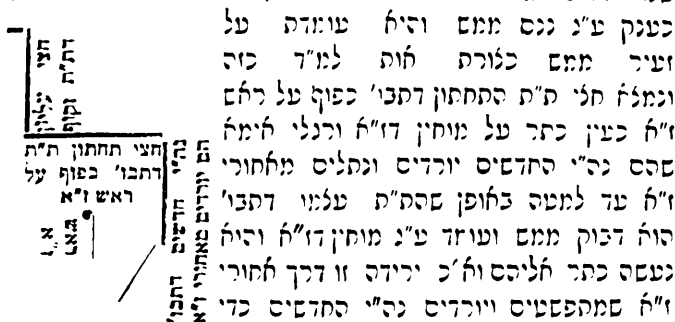
דלוחי פרע, יכן עד"י הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לח"ן קן יחונם מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבזה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזא"ס לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש. ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה צנה"ש דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דז"ה חונם רק ו' ספינות
 חג"ה נה"י אלה שבזמן ההנדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעים חג"ה הראשונים דז"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסון ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלי
 אלה שהן כלי מוח או הנו' הכלל מחו"ג ודעת החסון הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בח' חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעים ותחתון שכלל או מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון דחג"ה אשר נתלבשו בן פרקין אמנעים דנה"י דל"ה
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעים ותחתון דנה"י דז"ה אין בהם התלבשות נה"י דל"ה
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דל"ה המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דל"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגר ונקר ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דל"ה הארה ליכוד דז"ה חינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נטר יקרא אשר מהיר בדעת דל"ה וע"י בן מודווגים חו"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ציכוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מהפשטים ציכוד דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ש דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער ח"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' דתלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסון וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין צ' פרקין עילאין דחג"ה ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דל"ה והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם חו"ה ויחסו"ה והם צ' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעים דחג"ה דז"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דז"ה, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעים דחג"ה דז"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ג חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודחי' שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם צו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"צ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילה העמידה וכו' ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיכסו"ה לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיכסו"ה ואלו חו"ג חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לזה יעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר צסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"כ חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דז"ה שהם חו"ג
 חו"ג שבכתר מהפשטים עד סוף עולם האני' שהרי בשים שלום נדחיס המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לעורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לעורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אצל אלו שהם לתשלום י"ם דתצו' עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ם ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצו' והאורות שלהם הם דז"א אצל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצו' בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחליין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצו' כנז' עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחילים מספר י"ם שהם
 חצ"ד חג"ם נה"ם שבו ובפרט כנז' שהכלים דנה"י הא' דתצו'
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצו' לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצו'. אצל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצו' ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אצל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ם ונודע שחלי
 ת"ם גדול מכל נה"י כולם כמ"ם בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שבכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצו' רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה
 בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ם שלה כנז' ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ם צחי' דכתר
 אינו אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אינו אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ם
 ודע שלא זה בלבד אלה עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריות
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחרי אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ם ומנה"י החדשים דתצו' ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ם נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 לורך להשפיל, אצל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ם דתצו' לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אצל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ם אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז' שהת"ם עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין לריך להשקות זמן
 שכיון שנגנסו כבר נה"י דתצוה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ם ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ם דתצו' הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הה"ת הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן בשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ם על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ם זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצו' אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשען על גבי ראש אדם ננס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
 הננס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הננס והגליו נתלין לאחוריים דננס
 שאז ננול שראש האדם הארוך נס חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד' באימא עם ז"א

כענק ע"ג ננס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ם התחתון דתצו' כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ם עלמו דתצו'
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והיא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ם בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהיה זמן
 לירד כמ"ם בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנז'. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אצל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצוה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שבצ' הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצו'
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצו' להסתכל פניה בפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 והכפוף ראשה ותציב בפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור ארוך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

איפה שלימה

החצ"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ם דאימא, אמנם נלעד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ם דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריות נעשה מן ת"ם העליון שעליו וכו' עיין מ"ם באש"ל בארוך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ם דכתר דלני' יעו"ש:
- א) **דנה"י** של תצוה החדשים וכו' וגם צי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ם ש:

סידור תפלה להרש"ש

מקור 8: סידור רש"ש
חלק ב' דף נד' ע"ב

ברוך יא להוריד י' דהויה ולהעלות א דאדני.

יכוין להמשיך ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר דצינא (בחזרה דחכמה) דנה'
דחכמה דכתר דצינא דנה' דהויה דבינה דז"א. והס אות ן דהויה.

ן

אהיה	אהיה אהיה	(א) אהיה
יהיה	יהיה יהיה	יהיה
אהיה	אהיה יהיה	אהיה
יהיה	יהיה יהיה	יהיה

(ב) יון | | י דקס"א

לג' כלי חסד דז"א לג' כלי ת"ת דז"א לג' כלי גבורה דז"א

אלף אלף אלף אלף למד לי אלף למד לי אלף למד לי יוד מם	אלף אלף אלף אלף למד לי אלף למד לי יוד יהו יהו יהו	אלו אלו אלו אלו לו לו לו לו למד למד למד למד
---	---	---

אהיה	אהיה יהיה	אהיה
יהיה	יהיה יהיה	יהיה

לג' כלי הוד דז"א ד נ י צבאו צבאות	לג' כלים דיסוד יאהדונהי שין דלת שין דלת יוד	לג' כלי נלח דז"א יהוה צב צב צב צב
---	---	---

ומשם

(א) א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו וגם כל הנרנח"י שהם צבתי' פני'
דפני' כתובים שם הנרנח"י ההם בליור חו"צ וחו"ג ולקמן בעזיהי"ת יתבאר
הטעם ועיין בפתח עינים דכ"א סוע"ד מ"ש ע"ז ע"ש :

(ב) א"ה בקלת סידורים המו' אלו וכן כל המו' דז' שמות דעסמ"צ ודקס"א
קמ"ג וקג"א דד' כריעות ודד' זקיפות כולם כתובים המו' ההם על הנרנח"י ול"ע :

סידור תפלה להרש"ש

הגדול

פנימיות דפנימיות

כ' לירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות לחסד.

ג' כלי חסד (3)
אל אלו אלוה
ל ל ל
מ מ מ
אהיה
יהוה

(4) אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אלה למד הי יוד ממ
ג' כלי חסד
אל אלו אלוה
ל ל ל
מ מ מ

יוד הי ויו
יוד הי ואלו
יוד הא ואלו
יוד הה וו

לדחות החסד דמוחין דאי' לחסד דז"א.
ונלח לנלח דז"א.

ג' כלי נלח (ג)
ה ה ה
ב ב ב
אלה

אהיה
יהוה

לחזור ולהוליא אור החזור דפרק עליון
ופרק אמלעי דחסד דז"א. (ד) ולהעלוהו
כנגד פרק א' והגרונ דז"א. לבנות
ולתקן חסד ונלח דלחה.

יוד הי ויו
יוד הי ואלו
יוד הא ואלו
יוד הה וו

חילוניות

(א) א"ה ובקלת סידורים אין כהוצים הנרנח"י אלו צמו' דקט' כלל ובסידור
הקלר כהוצים שם צג' מקומות שהם צמלות הגדול הגבור והנורא כמס"ל
שנמשכין צג' מלות אלו לחג"ת אבל צירידתן לצש"ת ולנה"י אין כתוב שם
הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעיין כן נלע"ד :

(ב) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנלח עם פ"ת דחסד דז"א
לחצרו עם פ"א דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ :
(ג) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות צ' פרקין תתחין דנלח דז"א לחצרו
עם פ"ת דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת נלח דז"א כלולה מג"פ.
(ד) א"ה ר"ל פ' אמלעי להעלותו לפ"ע ופ"ע להעלותו לגרון דז"א. עיין
בע"ח ס' יעקב ולחה פ"ה :

סידור תפלה להרש"ש

(א) להעלות אור החוזר דחסדים הגו' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שצמוך
 (ב) יסוד דאימא שצחזה דז"א (ג) (או"פ שלהם לחוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג
 היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הגו' דחג"ת
 ונכפלים ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחסון לחסדים דדעת
 וב"ש העליונים דגבו' לבינה ושליש תחסון לגבורה דדעת וב"ש העליונים דאו"מ
 דת"ת לכתר דז"א שצת"ת דיסוד"ת ושליש או"מ דחסד הגו' דת"ת להעלות ע"ג
 כתר דנוק' דרך החזה.

להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דגבו' דחסד לגבו' דדעת	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דחסד לחסדים דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יהוה

או"מ דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דיסוד"ת

יהוה

להמשיך הת"ת דיסוד"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
 יוד הי ויו היא

יוד יוד הי יוד הי ויו היא

(ד) לחלק את השליש דאו"מ דחסד הגו' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד ת
 ולהמשיך עתה חלק א' מד"ת לכתר דנוק'.

רביע א' יהוה ג' כלי כתר דנוק'

יוד היא ואו הה

יוד יוד היא יוד היא ואו הה

להמשיך

יה יהו יהוה

(א) עיין צט" כ"ה צד"ג ובדרוש ו': (ב) א"ה יש סי' שכתוב יסוד דאי'
 ויש סידורים שכתוב יסוד דיסוד"ת והמעין יבחר :
 (ג) א"ה כ"כ בקלת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צט'
 עלי נהר דט"ז ע"א באת כ"א מ"ש ע"ז וע"ש : (ד) עיין במבוא שז"ח דרוש ו':

סידור תפלה להרש"ש

במהרה בימינו ברוך אתה יהוה יאהדונהי

להמשיך הארה ממוחין דכחך
הגו' לדת"י דת"ת דז"א ומסס
ל"ס דכחך דלז"פ דפניס
דניקוד הגו' דנוק'.

להמשיך ז"ש דת"ת דלז"פ דפניס דחכמה
דכחך דבינה דיסוד"ת שהוא (ה) ריבוע
אחיה פשוט עס המוחין דכחך המלובשי'
זהס ל"ס דכחך דלז"פ דפניס דחכמה
דכחך דבינה דז"א שהוא אל"ף דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה

להמשיך ל"מ דיסוד"ת
מקיפים ע"ג רישא דז"א.

דמ"ה.
אהיה אהיה
יהוה יהוה

ת"ת דז"א

י יה יהו יהוה
יהוה

כתב דנוק'.

יוד הא ואו היה
יוד יוד הא יוד הא
ואו יוד הא ואו היה
יה יהו יהוה

יוד הא ואו אה אהיה והא
שמות המוחין

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

כתב דז"א

אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הא

יוד יוד הי יוד הי ויו הי ויו הא

יכין להמשיך הארה מפ"ב דיסוד דז"א דפנימיות דחילוניות לת"ת דנוק'.
שובר אויבים ומכניע זדים :

להעלות פנימיות דת"י דמל' דכללות האלילות להלביש חילוניות דת"י דנה"י
דכללות האלי' העומדים במקום חג"ת.

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל פרישת בית סופריהם ועל גרי

הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה יאהדונהי
אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמה באמת

ושים חלקנו עמהם יכין להספיל להשי"ת שאס גרמו עונותיו שינטל
חלק עוה"ב שלו ח"ו וינתן ללדיקים שינתן ציד לדיקים שאין חפלים ליהנות משל
אחרים

(ה) עיין בש' מאמרי רש"י דף ל"ה ע"א :

סידור תפלה להרשיש

מודים אנחנו לך ונ להוריד יי דהויה ולהעלות נ דלדני.

להמשיך ויק לחסדים לדעת דכחך דלחור דלחור ודלחור דפנים דתכונה עם
ללמי המוחין שהם יו"ד ה"א דקמ"ג עם הנרנח"י לחכ"ד חג"ס דז"א דנוק' הגו'.

דניקוד

לחור דלחור ולחור דפנים.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

יוד | א | דקמ"ג

מ"ס דבינה	לדעת	לג' כלי חכמה
אלף אלף הא	יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הא
אלף הא יוד אלף	יוד הי ואו הי	י יה יהו יהוה
הא יוד הא	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא
אלף הא יוד הא		
ה ה י ה		

לחור דלחור ולחור דפנים.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

יוד | א | דקמ"ג

י	ס"ס	חסד
אלף אלף אלף למד אלף למד	יוד הא ואו הא	א אל אלו אלוה
הי אלף למד הי יוד	י יה יהו יהוה	א ל ו ה
אלף למד הי יוד ממ	יהוה	א ל פ ל מ ד
יהוה		

להמשיך

לזווג חו"צ וחוג דכתר שנתבררו ונשלם תיקונם כד' כריעות וד' זקיפות.
 ולהמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב מעיטרא, וחמשה חסדים דדעת
 דעתיק לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריך, ומשם לנוצר ונקה שהם
 ע"ב קס"א יוד אלף, הי הי, ויו יוד, הי הי, ולזווגם, ולהמשיך הטפה
 לכחב"ד דאבא, ומשם ליסוד דאבא ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא
 שבדעת דז"א, וגם להמשיך הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב
 דמקיף (ב) דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א.
 ולהמשיך משם ה"ח לדעת דז"א ומשם ליסודו ומשם לדעת דיעקב ומשם ליסודו
 ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג ולהמשיך מיסוד דדכורא ה"ח ליסוד דנוק'
 ולחברם כה"ג שביסוד דנוק'.

ולשאר צעתיק וא"א את המוחין דכתרים ושארית המוחין נמשכים לחב"ד
 שהם או"א וישסו"ת ולזווגם בצחי' הויה אלהים להמשיכם ככל הגז"ל.
 ולהשאר באו"א וישסו"ת את המוחין דחב"ד ושארית המוחין דו"ק להמשיכם
 לחג"ת נה"י ולזווג הו"ק דז"א בצחי' הויה ואדני ולהמשיכם ככל הגז"ל.

ג'ג

ו"ק א'
 זיווג זו"ן
יאהדוניה
 זיווג יעקב ורחל
יאהדוניה

חב"ד
 זיווג או"א עי'
אילההויהם
 זיווג ישסו"ת
אילההויהם

כתר
 זיווג עי"ו
איההויהה דחוי"ב
 זיווג א"א ונוק'
יאההויהה דחוי"ג

יחוד העולמות וי"ס דדכורא זי"ס דנוק'.
ינהוניהו
 ממקיף חכמה דז"א
יוד הי ויו הי
 ליסוד דאימא
אלף הה יוד הה

ומשם

(א) עיין בס' פתח עינים דמ"ו ע"ג וע"ד :
 (ב) א"ה בקלת סידורים הכוונה הזאת כתובה ג"פ אבל המשכת
 עי' שם ע"צ דמחסד דעתיק אינה כתובה רק פ"א ול"ל כי למה חילקו בין
 המשכת עי' ההזרעה דמחסד דעתיק לבין מקיף חכמה דז"א ואנכי הלעיר
 ראיתי כי מדוקדק מש' הכוונות בדרושי ויעבור ומס' זמרת הארץ (הובד"ל) כי
 זה תלוי בזה וא"כ כיון שסדרו בסדור המשכת המקיף חכמה דז"א ג"פ, בכתר
 ובחב"ד ובזו"ת א"כ מן הראוי להיות שיסדרו גם המשכת טיפת ההזרעה ג"פ
 כמ"ש אמנם נלע"ד שגם מקיף חכמה דז"א די בפ"א וכמ"ש בהמשכת טיפת
 ההזרעה וכן ג"כ נסדר בסדרו של שכת כי בין מקיף חכמה דז"א ובין המשכת
 טיפת ההזרעה פ"א ולא יותר :

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש
כינה וחוג"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א,
שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה,
ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת
רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר
השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא
ט"ז ע"ב נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש
משורש שכנגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא
עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד
מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד
נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף
שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל
אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דכינה דזו"ן עד הזו"ן
ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א
ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף
שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש
החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה
שהביא ראייה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר
נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"ו ובכללם הת"ת שהוא
עיקר הוא ו', ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק'
שהיא כחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וכ"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות
זקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך
הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור
השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש
ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין
ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

מט. אך צריך להכין מהיכן נמשכין שרשי המוחין,
דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג
דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש
להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך
מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף
הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"ו בו שרשי
המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם
בכל שורש מהם עתיק ועליו מלבשת נוק' שלו
ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל
הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת
הנכנסים בתוך גוף שרשי המוחין של ז"א, ות"ת
של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם
הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים
זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה
הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת
זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא
מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן
ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי
המוחין. ובזה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א
וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך
שם ע"ב מחסר דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם
לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם,
ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר
ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום
שכתוב שם שאו"א וישסו"ת דזו"ן [שהם] חב"ד
דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

פד. המוקף הערה מהרב המחבר ולה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שד"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של כינה וחוג"ג דז"א הם מלבישים מבוהין על חכמה דכתר
דז"א, והם כינה וחוג"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו כינה וחוג"ג דכתר דז"א, כל בחינה לכחינה
המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד
דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם כינה וחוג"ג דכתר
דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחוג"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצרתי (מדפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.

שורש

כריעות וזקיפות דעמידה מהר"א משען ז"ל

צה

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה וזהו"ה מלאים לבד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתובת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנ"ל דף מ' [כנדר"מ דף מ"ו ע"א] כב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לבד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לבד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לבד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנ"ל לחלקי הב"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנ"ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לבד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [דג"ר] א"ה דקס"א, זהו רמז בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

כב. שד"ה: נלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה אז יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי"ה כבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנדר"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר הוא מדבר בק"ש דקרבות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם וז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לרכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת"י).

סדר ערכים וכינויים

עץ היים למוצאיהם

מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח יסוד	בינה	חכמה	קוץ היוד כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נרנח"י
נוקי (1)	ז"א (2)	אימא (3)	אבא (4)	אריך (5)	5 פרי
יעקב ורחל	זו"ן	ישו"ת	או"א עילאין	ע"י ונוקי א"א ונוקי	י"ב פרי
עשיה	יצירה	בריאה	אצילות	א"ק	עולמות
אותיות	תגין	נקודות	טעמים	טעמים ¹	טנת"א
צבאות לעולם ירצה בלי ניקוד	שבא ת' חולם קובוצ שורק	צירי	פתח	קמץ	ניקוד
עטרת היסוד	יד שמאל ת גוף ה רגל שמאל הברית	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא	גוף
בין (מילוי-כ"ו)	מ"ה (מילוי-י"ט)	ס"ג (מילוי-ל"ז)	ע"ב (מילוי-מ"ו)	ע"ב ¹	הו"י במילוי
יוד הו הו הו	יוד הא ואו הא	יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי		
קנ"א (מילוי-ק"ל)	קמ"ג (מילוי-קכ"ב)	קס"א (מילוי-ק"מ)	קס"א (מילוי-ק"מ)		אקי"ה במילוי
אלף הו הו הו	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי	אלף הי יוד הי		
כבד	לב	מוח	מקיף חיה	מקיף יחידה	מל"כ
היכל	לבוש	גוף	נשמה	שרש	שנגליה

גלגלתא-כתר

יְהוָה

מוח שמאל-בינה

נוקי דעתיק

יְהוָה

זרוע שמאל-גבורה

אימא עי'

יְהוָה

רגל שמאל-הוד

נוקי דז"א

יְהוָה

דעת

א"א ונוקי

יְהוָה

גופא-ת"ת

ישס ותבונה

יְהוָה

הברית-יסוד

יעקב ורחל

י"ד הו וו הו

עטרת היסוד-מלכות

יְהוָה

מוח ימין-חכמה

עתיק

יְהוָה

זרוע ימין-חסד

אבא עי'

יְהוָה

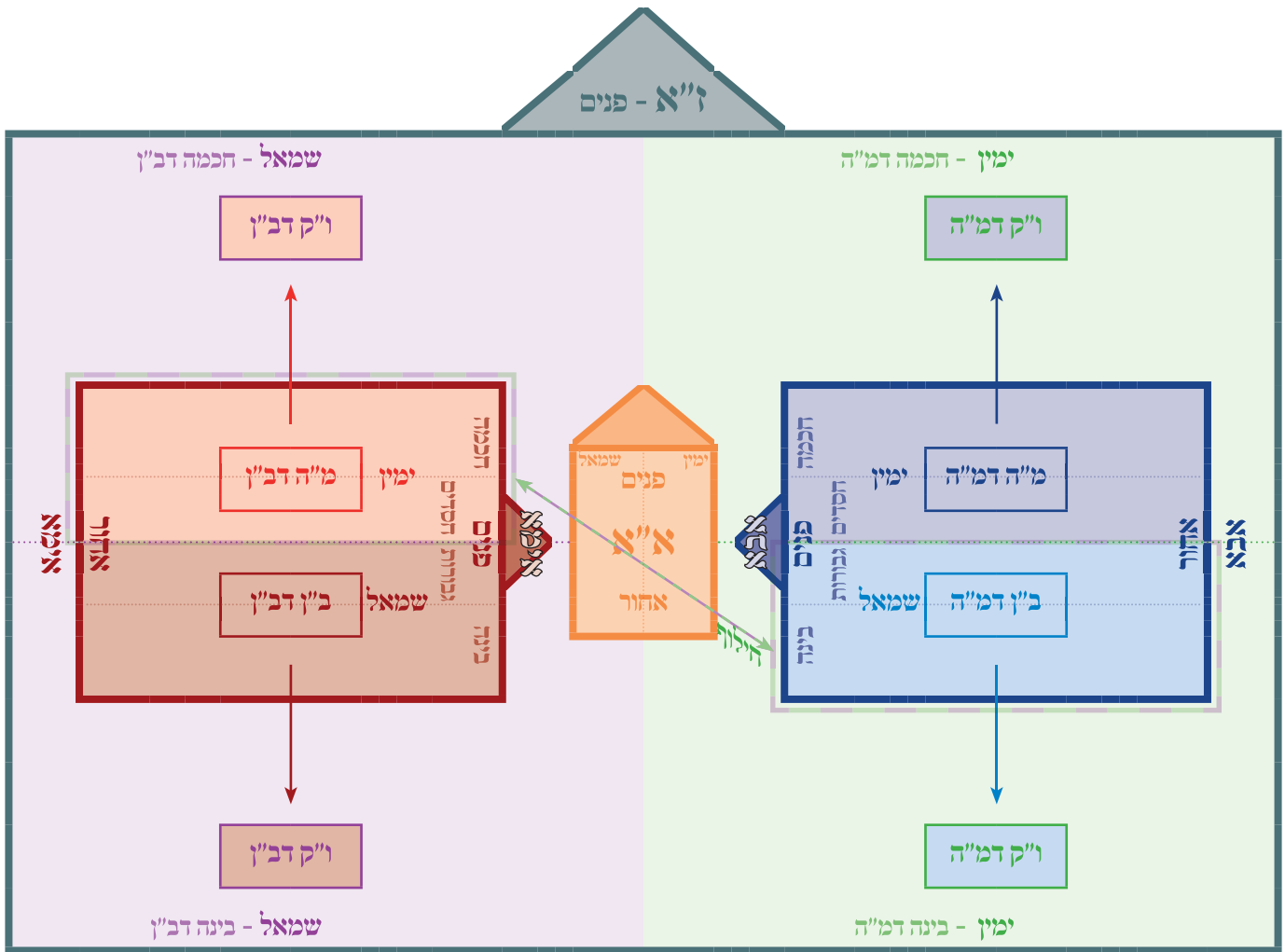
רגל ימין-נצח

ז"א

יְהוָה

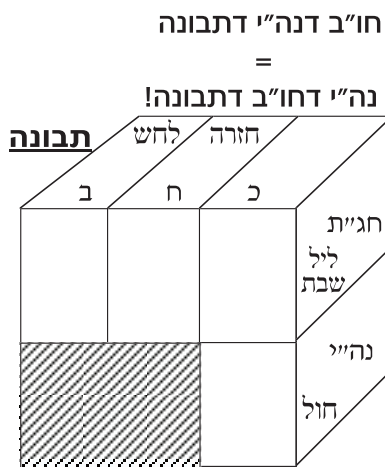
מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שער ח"ב שאלה ק"כ.

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הזאת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אהר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

תבונה

חלוקת קומת עולם האצילות (= א"א): ראש יחידה כתר א"א 5

גרון חיה חכמה או"א (אבא) 4

חזה נשמה בינה ישסו"ת (אימא) 3

טבור רוח ו"ק ז"א 2

רגליים נפש מלכות נוקי 1

ישסו"ת - נשמה

כחב"ד	נ	שבת בבוקר	כחב"ד
חגיית	ח	ליל שבת	חג"ת
נה"י	ב	חול	נה"י

ע"כ נכתב... וישב...
 ע"כ נכתב... וישב...
 ע"כ נכתב... וישב...

מזחין	יניקה	עיבור		
כתר (מעש"ק) חו"ב חו"ג דכתר				
<table border="1"> <tr> <td>בינה (לחש) חו"ב חו"ג דכתר</td> <td>חכמה (חזרה) חו"ב חו"ג דכתר</td> </tr> </table>	בינה (לחש) חו"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) חו"ב חו"ג דכתר		
בינה (לחש) חו"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) חו"ב חו"ג דכתר			

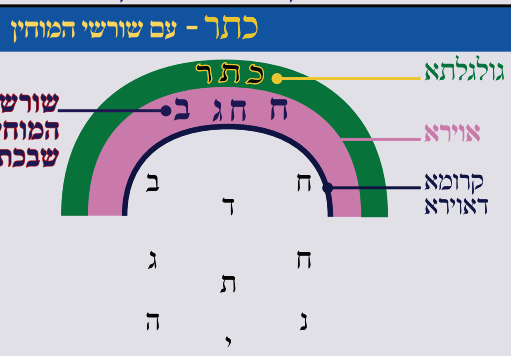
לחש: חו"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישסו"ת
 חזרה: חו"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישסו"ת
 מעש"ק: חו"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישסו"ת

שורשי המזחין שבכתר

שורשי המזחין שבכתר - בכללות התפילה

ז"ת				חב"ד				כתר - עם שורשי המזחין					
ז"א	ז"א	ז"א	ז"א	אימא	אבא	אימא	אבא	עתיק	חכמה	א"א	נוק' דע"י	בינה	נוק' דע"י
חכמה	יעקב	רחל	בינה	חכמה	יש"ס	תבו'	בינה	חכמה	מזכר	א"א	נוק' דע"י	אבות	חכמה
חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	מזכר	הטוב שמך	גבורות	מגן אב'	מזכר	מזכר
שים שלום				שים שלום				שים שלום					

שורשי המזחין שבכתר - בקונה הכל

ע"י ע"ה ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"ב שאלה קנ"ג.

ע"י בענין כריעות וזקיפות בעמוד 180.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל.
 בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ח).
 יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ח דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ו סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בנינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים	
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אנחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן	באהבה	ברכת מחיה האל הקדוש	ברכות י"ג אמצעיות
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')		אחו"פ דפנים (או"א דפנים)						
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	אבא (פנים)	אימא (אח')					
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		ו"ק	ח"ן לחכמה	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	כניסה בעצמות של כל שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מסתלקים מזו"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	האל הקדוש	י"ג ברכות אמצעיות
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה					
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק	ח"ן לחכמה					
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה					
				חכמה לחכמה				דחיות לחג"ת נה"י דז"א. הארה ליי"ס דנוק' (נשיקין).	
				חכמה לחכמה				בג"ה לבניה לדעת	
				חכמה לחכמה				חיבוק שמאל	
				חכמה לחכמה				חיבוק אמצע	

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:
 א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (האר"ת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה'). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה'). דחיי"ת הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.
 ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה', ולדעת), אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה'). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה'). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף מו' ע"א אות טו'.
	נה"ש	דף ט' ע"ג.
	עלי נהר	דף צד' ע"א עד דף צז', הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פב' ע"ב. דף נ' ע"ב.
	שערי רחמים ח"ב	דף כט' ע"ג סוף שאלה קכ'. דף לב' ע"ג, שאלה קלג'. שאלה קמב'.
	מעיל אליהו	דף קלד' ע"ב. דף קלב' ע"א.
	באתי לגני ח"א	דף קעב' ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צה' בהגהה למטה, אות כב'. דף ע' ע"א.
	שמן ששון	פתח עינים דף מ' סע"א.
	אוצרות חיים	דף לז' ר"ש אות ו'.

א. 1. ע"פ פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב וחוי"ג דכתר לחו"ב וחוי"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: י-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של חכמה דכתר (עתיק).

א-ה-י הם חו"ב חוי"ג של בינה דכתר (נוקי עתיק).

א-ה-ה הם חו"ב חוי"ג של חסדים דכתר (א"א).

א-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של גבורות דכתר (נוקי דא"א).

ב. ע"פ נה"ש דף מו' ע"א אות טו', לומדים שני דברים:

1. שבמלת "אחד" נכנסים חו"ב חוי"ג דכתר.

2. מוחין דכתר הם חוכמות דחו"ב חוי"ג. כלומר, קיים הפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חוי"ג דחכמה דכתר (עתיק).

ג. ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חוי"ג דכתר הם לחכמה, ומשם לבינה, לחסד ולגבורה.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צד' ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש דף מו' הנ"ל. ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתיר: אמנם כניסתם ע"פ דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מו' הם על שם סוף התהליך. וזאת הכוונה המופיעה בסדור "אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים מוחין של בינה וחוי"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חגי'ת, הרי זה נכנס בכר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו כניסה לחגי'ת נה"י בלבד.

ו. השד"ה מתיר את קושיא לשיטת הרא"ם שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו רואים את כל המוחין האחרים.

ז. שיטת השד"ה: ביוצר יש לכוון כניסה לחכמה בלבד, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, שכל מוחי חו"ב חוי"ג עוברים לחכמה ומשם יעברו בכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבנות, (ובערבית כלים פנימיים) ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צא' את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חוי"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קלב' ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע לו מהסדור ומשע"כ. אי"כ איך זה יסתדר עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חוי"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחוי"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

ע"פ דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קלג':

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאחי' ויעלו למי"ן, יש להעלות פנים דאחי' ד- 4 צלמים שהם חו"ב חוי"ג, שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכאן ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חוי"ג דכתר, יש להעלות למי"ן את 4 הבחינות של פנים דאחי'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוקי' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוקי' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם לז"א, ואז היא מתמעטת עד החזה, עד היסוד וכו'. אך נוקי' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החזה וכו'. כלומר, ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קלבי ע"ב:

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחגיית נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע ע"פ הסדור ונה"ש דף מו' שמכניסים ו"ק דחוי"ב חוי"ג דחכמה. והרי מדברי שעה"כ משמע שמה שמכניסים במילת "אחד" לגי'ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה בברוך ו"ק דחוי"ב חוי"ג דכתר.

מתרץ: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חוי"ב חוי"ג דכתר, כוונתו חוי"ב חוי"ג דחכמה דכתר (לא כתירוץ השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה" ? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש **כתר**, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מגן אברהם".

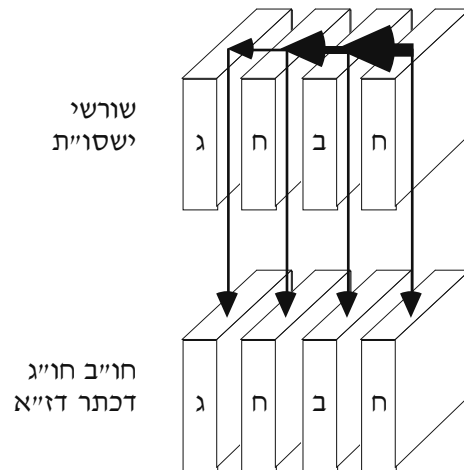
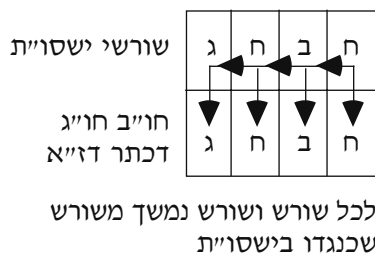
מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין **לחוי"ב חוי"ג** דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי...". הבאנו גי'ר דאימא. א"כ בהכרח הגי'ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הגי'ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

ג. **עני"ה דף מח' ע"א:** המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל, ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור נראה שהבינה וחוי"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר.

הגהת השד"ה אות פה: יש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שביססו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחוי"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא. ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחוי"ב חוי"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה") זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחוי"ג.

עלי נהר דף מח'

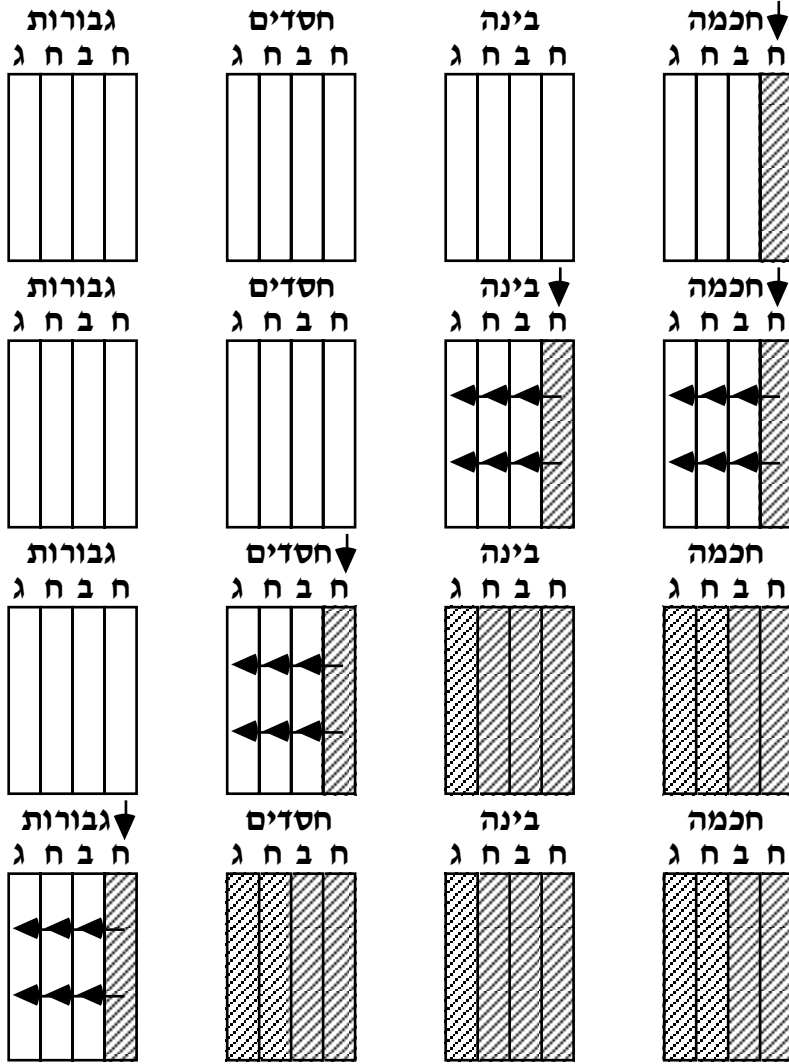
יד. **אוצרות חיים דף לז' ר"ש אות ו':** ע"פ שעה"כ דף לח' ע"א, כל העמידה עוסקת בחוי"ב חוי"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נר'. יחוד ראשון, הו"יה א-ה-י-ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י די' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הדי' מוחין אשר בכתר ממש".

ביחוד השני, הו"יה אלקים, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הדי' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דיססו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממשיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טו. **שע"ר ח"ב שאלה קמב':** מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחוי"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחוי"ג.

ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים, בישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחוי"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, ע"פ הגהת השד"ה הנז' בעני"ה.

שיטת השי"ש (6)

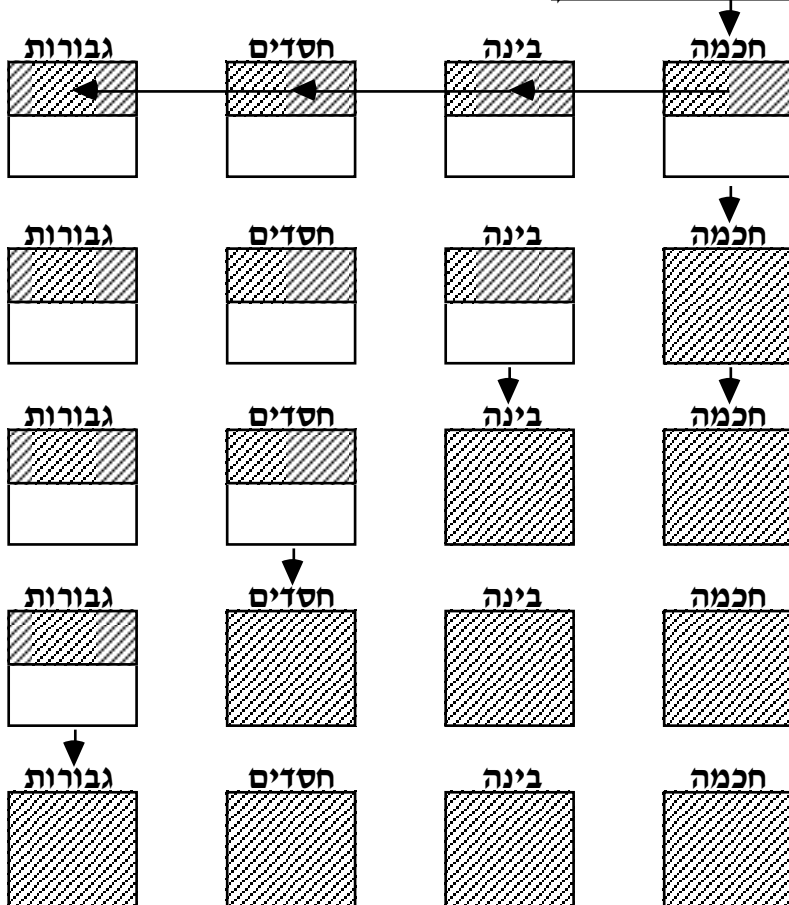
שורשי המוחין שבכתר:
 במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה ליי"ס דאוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לעי"ב סייג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מוזים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

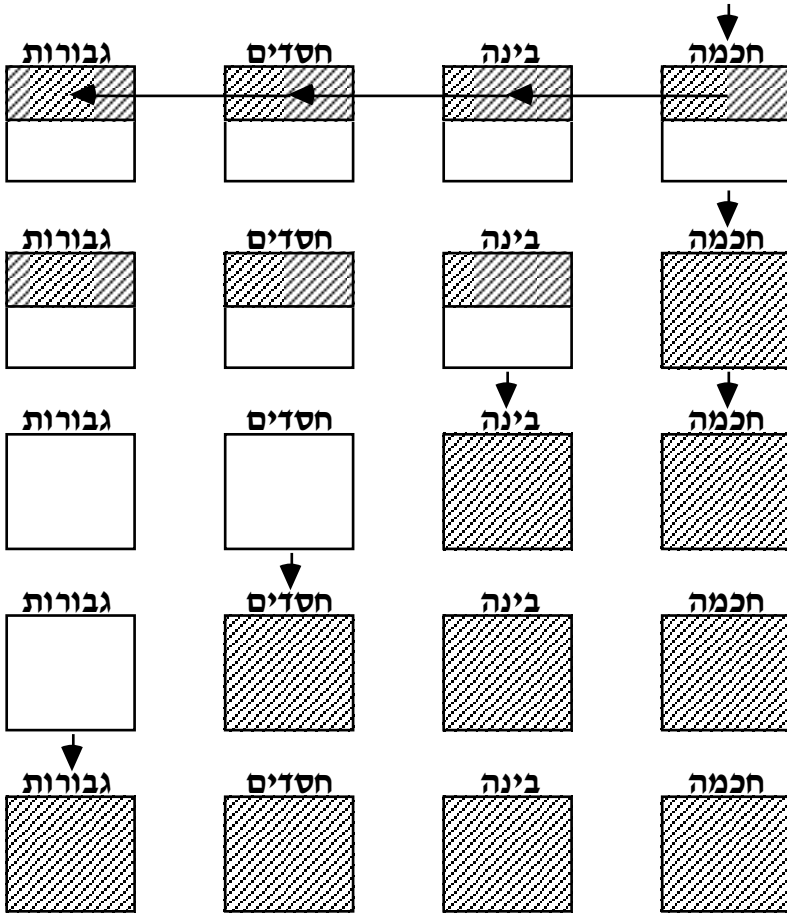
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עובר חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הוי"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

מוזים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

אחד: וי"ק דגדלות דאימא דאחי לחוי"ב וחוי"ג דכתר. (כשיטת ר' אליהו משען)

ברכת אבות: י"ס דאוי"א דאחי דחכמה דכתר. **באהבה:** צלם דישי"ס של חכמה דכתר ווי"ק דגדלות דאימא דבינה וחוי"ג דכתר עולים למיין לעי"ס דא"ק להביא מוחין דפנים, ויורדים ע"ג רישא דז"א.

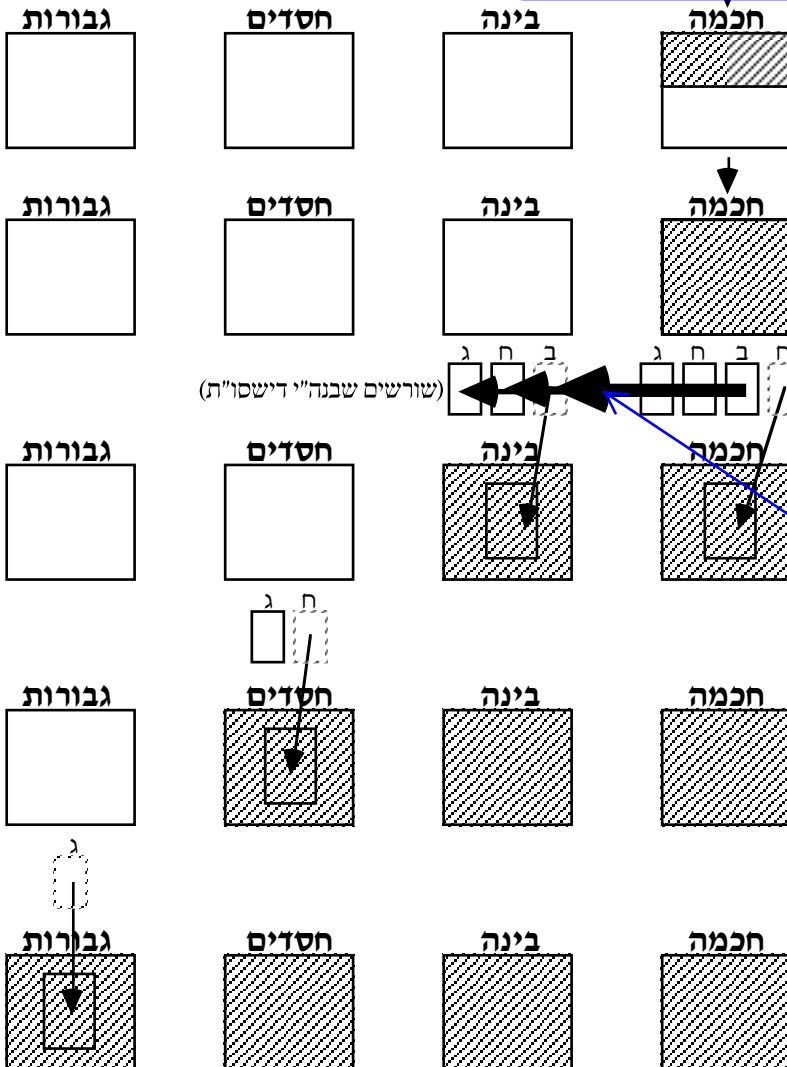
מלך עוזר: כניסה לנוקי לחכמה דכתר בלבד, ובסיום סלוק ע"ג רישא דז"א.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. פרצופי חוי"ג נשארים ריקים.

מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

אחד: וי"ק דגדלות דאימא דאחי של חוי"ב חוי"ג דכתר נכנס לחכמה דכתר.

ברכת אבות: כניסת י"ס דאוי"א דאחי דחוי"ב חוי"ג דכתר לחכמה דכתר.

באהבה: 4 צלמים דישי"ס דחוי"ב חוי"ג דכתר עולים למיין לעי"ס דא"ק להביא מוחין דפנים, ויורדים ע"ג רישא דז"א.

מלך עוזר: כניסה לנוקי לחכמה דכתר, ובסיום סלוק ע"ג רישא דז"א.

ברכת מגן אברהם: א. כעת 4 צלמי אוי"פ דחוי"ב חוי"ג דכתר עומדים ע"ג רישא דחכמה דכתר. **דז"א**

ב. כניסת אוי"פ דחכמה דכתר, העברת 3 צלמים דבינה וחוי"ג דכתר ע"ג רישא דבינה דכתר (4) וכניסה לבינה דכתר.

מודים: העברת חוי"ג דכתר ע"ג רישא דחסדים דכתר וכניסה לחסד דכתר.

ברכת הטוב שמך: העברת גבורות דכתר ע"ג רישא דגבורות דכתר וכניסה לגבורות דכתר.

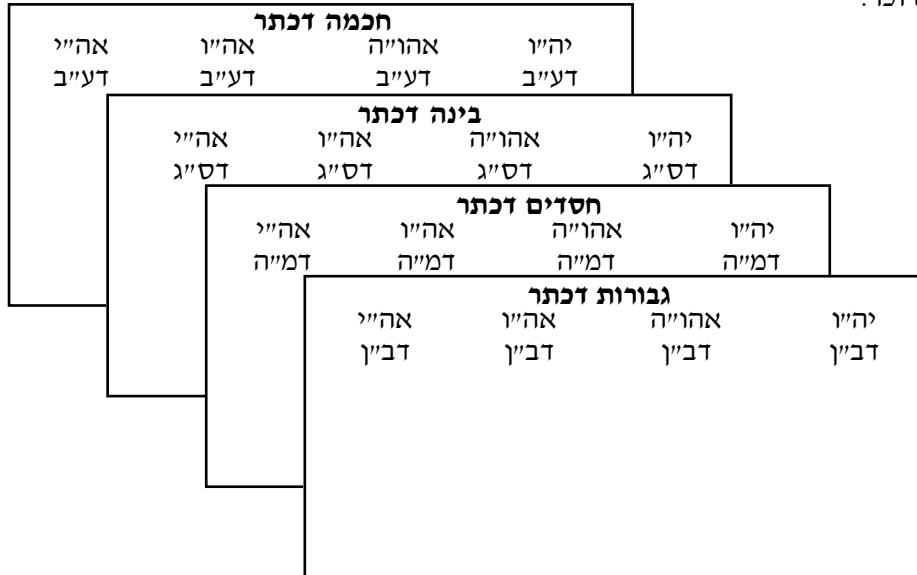
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתיבת "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ט' ע"ג

ב"אחד" (מי ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חו"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחו"ג.

מ"ו ע"א

בסוף מי ע"ב, קבלו חו"ב וחו"ג דכתר את המוחין.

ש"ש

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר.

ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר.

"מודים" - חסדים דכתר.

ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר.

השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש,

ועובר לבינה וחו"ג הפרטיים.

השד"ה

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחו"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחו"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

מקורות:

(1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.

(2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (רי אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.

(3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.

(4) אוצ"ח דף ל"ז רישא אות ו'.

(5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.

(6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פת"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פת"ע דף כ"א ע"ב.

(7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.

(8) מע"א דף קל"ב ע"ב.

(9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.

(10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.